

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

תוכן עניינים

- א. אחליפי תודה נדבה בין לפני כפרה בין לאחר כפרה טעונות לחם מרבה בתודות הוא אלא אולד תודה נדבה בין לפני כפרה בין לאחר כפרה אין טעונין לחם מותר דתודה היא אלא אולד תודה חובה לפני כפרה טעון לחם לאחר כפרה אין טעון לחם.....2
- ב. הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה והרי שתייהן עומדות ... אין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים הא קודם שנתכפרו בעלים רועה.....3
- ג. הפריש שתי חטאות לאחריות מתכפר באיזה מהן שירצה והשניה תרעה.....3
- ד. זו תודה וזו לחמה אבד הלחם מביא לחם אחר אבדה תודה אינו מביא תודה אחרת ... לחם לגלל תודה ואין תודה לגלל לחם.....4
- ה. הפריש מעות לתודתו ונתותרו מביא בהן לחם ללחמי תודה ונתותרו אין מביא בהן תודה.....4
- ו. הפריש תודתו ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות נתכפר בראשונה שניה אינה טעונה לחם שלישית טעונה לחם נתכפר בשלישית שניה אינה טעונה לחם ראשונה טעונה לחם באמצעית שתייהן אין טעונות לחם.....5
- ז. וכן לענין חטאות הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואבדה והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות נתכפר בראשונה שניה תמות שלישית תרעה נתכפר בשלישית שניה תמות וראשונה תרעה נתכפר באמצעית שתייהן ימותו.....5
- ח. תודה שנתערבה בתמורתה ומתה אחת מהן חבירתה אין לה תקנה היכי נעביד נקריב לחם בהדה דלמא תמורה היא לא נקריב לחם בהדה דלמא תודה היא ... דאמר הרי זו.....6

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

דף פ.

א. אחליפי תודה נדבה בין לפני כפרה בין לאחר כפרה טעונות לחם מרבה בתודות הוא אלא אולד תודה נדבה בין לפני כפרה בין לאחר כפרה אין טעונין לחם מותר דתודה היא אלא אולד תודה חובה לפני כפרה טעון לחם לאחר כפרה אין טעון לחם

ולד תודה¹ ותמורתה צריך להקריב, וכן המפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת ואחר כך נמצאת הראשונה צריך להקריב שתיהן.

וכבר התבאר לעיל דף עט: שולד² נדר³ תודה ותמורתה, והמפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, אם הביאן לאחר שכפר בתודה ראשונה אינן טעונין לחם.

ואם עדיין לא כפר בה והרי היא וחליפתה, או היא וולדה, או היא ותמורתה, עומדת בעזרה, הרי שניהן צריכין לחם⁴. וי"א⁵ שיקריב איזה שירצה ולחמה עמה והשניה אינה טעונה לחם.

¹ תורת הקדשים לה. אות ע

² רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יב הלכה ה

³ אבל תודת נדבה חליפתה ותמורתה טעונין לחם, וולדה אינו טעון לחם, בין לפני כפרה בין לאחר כפרה. כמו שיבואר להלן דף פ בעוה"י

⁴ דעת הלכותי הלכות בתורת הקדשים שם אות ע ובזבח תודה ד"ה ומסקינן בדעת הרמב"ם דאם שניהן עומדים בעזרה שניהם טעונין לחם ששניהם נתחייבו בלחם ומה דאיתא בגמ' יכול שניה טעונה לחם היינו באינה עומדת בעזרה ומה דאיתא שניהן עומדות ר"ל מוכנות להביאן לעזרה אבל לא הביאן עדיין ומעמו דלפני כפרה כיון ששניהן בעזרה חל על שניהם חיוב הקרבה וממילא חל חיוב לחם על שניהן.

⁵ כ"מ מרש"י ותוס' בסוגיא ובאחרונים דייקו מהרמב"ם שלכאורה משמע ששניהן צריכין לחם דהיינו שיביא לחם לכל אחד ואחד והקשו אבל שם בש"ס לא משמע כן דהכי איתא שם ע"ט ב' מנין למפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות מניין שאיזה מהן שירצה יקריב ולחמה עמה וכו' יכול שתהא שניה טעונה לחם וכו' אלמא דחד מהן טעונה לחם ולא שנים וע"כ גם רבי יוחנן ס"ל כן מדפריך התם אי לפני כפרה תנינא וכו' יעו"ש היטב וכן מוכח ג"כ מהא דהלכה ט' לכן נ"ל לפרש דגם רבינו ה"ק דאיזה שמקריב ראשון הרי היא טעונה לחם אבל הקרבה השנייה אינה טעונה לחם. ואולי י"ל דכ"ז שלא יקריב אחת מהן והרי שתיהן עומדות ליקרב טעונות שתיהן לחם אבל אם הקריב אחת מהן תחלה אף

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

במה דברים אמורים בנודר תודה, אבל תודת נדבה חליפתה ותמורתה⁶ טעונין לחם, וולדה אינו טעון לחם, בין לפני כפרה בין לאחר כפרה.

ב. הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות ... אין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים הא קודם שנתכפרו בעלים רועה

כבר התבאר במסכת פסחים דף צו: שכל חטאת⁷ שאבדה ונמצאת קודם כפרה⁸, אינה מתה אלא תרעה עד שיפול בה מום ויפלו דמיה לנדבה, נמצאת אחר כפרה אף על פי שנמצאת בעלת מום או עברה שנתה הואיל והיתה אבודה בשעת כפרה הרי זו תמות.

ג. הפריש שתי חטאות לאחריות מתכפר באיזה מהן שירצה והשניה תרעה

שהקריב החליפי תודה והתודה עצמה הקריב אח"כ אינה טעונה לחם ויש לעיין היטב בזה. והראשון נ"ל יותר. הר המוריה שם. וכ"כ המפרשים
⁶ בנמי' איתא בהלפי תודת נדבה שטעונה לחם אף לאחר כפרה אבל מתמורת תודת נדבה לא נזכר שם וס"ל לרבינו דהכל חד טעמא הוא. הר המוריה שם, אולם צ"ע שבגמ' משמע שדוקא חלופי תודת נדבה טעון לחם דמרבבה בתודות הוא, אבל תמורי תודה לא. וצ"ע"ג וכן הקשה בשם ושיפה.
⁷ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ד הלכה ח
⁸ ויש שגרסו כאן בדברי הרמב"ם "אף על פי שנמצאת בעלת מום או שנמצאת אחר שעברה שנתה" ועיין בכס"מ ולח"מ שהקשו על לשון זה דמלשון זה משמע דריבוי ריעותות גרע טפי וכדעת רש"י בתמורה כ"ב א' וכ"א ב' ובמעילה י' ב' אבל באמת אכתי לא ניהא הלשון כלל דא"כ כיון דריבוי ריעותות מביאות לידי מיתה א"כ אמאי תרעה הא מכיון שנתכפרו הבעלים אח"כ ס"ל לרש"י ז"ל דתמות ואמאי כתב רבינו דתרעה ואם דעתו כתוס' והודיענו דאע"ג דאיכא ריבוי ריעותות מ"מ תמות כיון שהיה אחר כפרה וכאן קודם כפרה כתב שתרעה כשנמצאת בעלת מום הפך מדברי רש"י ז"ל דסובר דאפי' לרבנן כיון דאיכא ריבוי ריעותות תמות לא היה לו לכתוב כאן אף על פי שנמצאת וכו' דמשמע דריבוי ריעותות גורם למיתה ונמצא דלשון אף על פי האמור בתחלה ולשון אף על פי האמור בסוף סותרים זה את זה. ולכן מחקו זה מגירסת הרמב"ם ועיין הר המוריה שיש לקיים הנוסחא זו שלפנינו ברבינו וס"ל לעולם כדעת התוס' דריבוי ריעותות מביאות לידי רעייה רק דלא נימא כיון דנמצאת בע"מ או עברה שנתה הוי כדחויין וכדס"ד דש"ס בתמורה שם לכן כתב אף על פי שנמצאת בע"מ או שנמצאת אחר שעברה שנתה מ"מ לא הוי כדחויי ובסיפא קמ"ל דלא נימא דריבוי ריעותות מביאות לידי רעייה אף על פי שנמצאת לאחר כפרה וכנ"ל.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסנת מנחות

עוד התבאר בפסחים שם שהמפריש⁹ שתי הטאות לאחריות כלומר שכונתו לביטוח שאם אבדה אחת תהיה לו השניה, מתכפר באי זו שירצה, ומכיון שמתחילה הפרישם לשם כך שאחת תדחה ודאי, לא תקרב לפיכך אין השניה מתה אלא תרעה עד שיפול בה מום, ויפלו דמיה לנדבה.

ובתודה אם הפריש שתי תודות לאחריות אין השניה טעונה לחם¹⁰.

ד. זו תודה וזו לחמה אבד הלחם מביא לחם אחר אבדה תודה אינו מביא תודה אחרת... לחם לגלל תודה ואין תודה לגלל לחם

האומר¹¹ הרי זו תודה והרי זה לחמה, אבד הלחם מביא לחם אחר, אבדה התודה אינו מביא תודה אחרת¹², מפני שהלחם בא בגלל התודה ואין התודה באה בגלל הלחם, ופודין את הלחם ויוצא לחולין¹³.

דף פ:

ה. הפריש מעות לתודתו ונתותרו מביא בהן לחם ללחמי תודה ונתותרו אין מביא בהן תודה

הפריש¹⁴ מעות לתודתו ונתותרו, מביא בהן לחם, הפריש ללחם והותיר אינו מביא בהן תודה.

⁹ רמב"ם שם הלכה ה

¹⁰ תורת הקדשם לה: אות צ

¹¹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יב הלכה יא

¹² ואינו יכול להביא תודה אחרת לצרף ללחם כיון שהלחם נשתעבד רק לתודה זו. זבח תודה לה. ד"ה אבדה

¹³ תורת הקדשים לו. אות ר

¹⁴ שם הלכה יב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת מנחות

ו. הפריש תודתו ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות נתכפר בראשונה שניה אינה טעונה לחם שלישית טעונה לחם נתכפר בשלישית שניה אינה טעונה לחם ראשונה טעונה לחם באמצעית שתיהן אין טעונות לחם

הפריש תודתו ואבדה¹⁵, והפריש אחרת תחתיה ואבדה, והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות, נתכפר בראשונה, שנייה אינה טעונה לחם, שלישית טעונה לחם, נתכפר בשלישית, שנייה אינה טעונה לחם, ראשונה טעונה לחם, נתכפר באמצעית שתיהן אין טעונות לחם.

ז. וכן לענין חטאות הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואבדה והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות נתכפר בראשונה שניה תמות שלישית תרעה נתכפר בשלישית שניה תמות וראשונה תרעה נתכפר באמצעית שתיהן ימותו

הפריש חטאתו ואבדה¹⁶, והפריש אחרת תחתיה ואבדה, והפריש אחרת ונמצאו האובדות והרי שלשתן עומדות ונתכפר בראשונה¹⁷, שנייה מתה

¹⁵ שם הלכה ט

¹⁶ רמב"ם שם פרק ד הלכה ד

¹⁷ מימרא דר' זירא ואף על גב דאביי פליגי עליה פסק רבינו כר' זירא וצריך טעם למה מאחר דאביי בתרא הוא, ואפשר שטעמו משום דאמאי דאמר התם רבא הפריש תודתו ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה וכו' א"ר זירא וכן לענין חטאות הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה וכו' וכיון דר"ז בשיטת רבא אמרה פסק כמותו ולא חש לדאביי. כס"מ, ועיין בתוס' דתלה זה בפלוגתא דשבת ע"א א' ובמנחות כ"ד ב' יעו"ש היטב והנה שם פליגי בזה אביי ורבא והלכה כרבא. הר המוריה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

ושלישית רועה, נתכפר בשלישית שנייה מתה וראשונה רועה, נתכפר באמצעית שתיים מתות.

ח. תודה שנתערבה בתמורתה ומתה אחת מהן חבירתה אין לה תקנה היכי נעביד נקריב לחם בהדה דלמא תמורה היא לא נקריב לחם בהדה דלמא תודה היא ... דאמר הרי זו

האומר הרי¹⁸ זו תודה ונתערבה בתמורתה ומתה אחת מהן ואין ידוע אי זו היא, הרי זו הנשארת אין לה תקנה שאם יביא עמה לחם שמא התמורה היא, ואם הביאה בלא לחם שמא התודה היא, לפיכך לא תקרב זו לעולם אלא תרעה¹⁹ עד שיפול בה מום. ותמכר ויביא בהמה לתודה והא תיהוי מותר דתודה²⁰.

במה דברים אמורים באומר הרי זו אבל באומר הרי עלי מביא בהמה אחרת ולחם ואומר אם זו שעומדת תמורה היא, הרי מה שהבאתי תודה והרי לחמה ואם זו שעומדת תודה היא הרי זה לחמה והא תיהוי אחריות.

¹⁸ רמב"ם שם פרק יב הלכה יג

¹⁹ באמת בגמ' לא נזכר דתרעה עד שיפול בו מום רק שם איתא סתם אין לו תקנה וי"ל דתמות כי מה יעשה בה. וע"כ כוונת רבינו מדהוינן שהש"ס שקיל וטרי התם טובא בזה למצוא לה תקנה אלמא דיש להמציא לה תקנה רק דהש"ס לא משכח לה שום תקנה שתיקרב היא עצמה מ"מ כל מה שנוכל למצוא לה תקנה במקצת שלא תדחה לגמרי עבדינן ולכן כתב תרעה עד שתסתאב ואז הוי מותר דתודה.

²⁰ לא גרע ממוצא בהמה קרוב לירושלים שאנו מטילין על מוצאיה שיוציא ידי חובת ספק בהמה זו ע"י המתנה עד שיפול בה מום ויביא שתי בהמות ויתנה על (הספה) [הספק] כמ"ש רבינו לעיל פ"ו הל' י"ח וכמשי"כ הראב"ד וזהו כוונת רבינו אלא שקיצר. הר המוריה ומעשה רקח שם דלא ככס"מ

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

